

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Ivo Pospíšila, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Michala Bobka v právní věci žalobkyně: **CESKA SIT OPTICS LLC**, se sídlem Rosecrans Street 305/3802, San Diego, USA, zastoupena Mgr. Ing. Vitem Křivánkem, advokátem se sídlem V parku 2316/12, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2023, č. j. 17229/23/5300-21441-702127, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 4. 2024, č. j. 57 Af 9/2023-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobkyně **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] V projednávané věci se Nejvyšší správní soud zabýval tím, zda může daňový subjekt uplatnit námitky týkající se jeho registrace k DPH v řízení proti platebním výměrům vyměřujícím DPH.

[2] Při daňové kontrole na dani z příjmu právnických osob za zdaňovací období roku 2013 správce daně zjistil, že žalobkyně od svého zapsání do českého obchodního rejstříku v roce 2009 podniká společně s jinými právnickými osobami ve sdružení/společnosti. Proto Finanční úřad pro Plzeňský kraj vydal v září 2018 rozhodnutí o registraci žalobkyně k DPH [§ 94 odst. 2 písm. c) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění do 31. 12. 2012]. Následně žalobkyni vyzval k podání daňových přiznání za 1. až 4. čtvrtletí roku 2019 a 1. čtvrtletí roku 2020. Jelikož žalobkyně daňová přiznání nepředložila, správce

daně vyměřil DPH dokazováním v celkové výši přibližně 175 tis. Kč. Odvolání proti těmto platebním výměrům žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím.

[3] Krajský soud následně podanou žalobu taktéž zamítl. Námitky žalobkyně o nesouladu české právní úpravy registrace k DPH s unijní úpravou shledal nerelevantní. Správci daně byli vázáni rozhodnutím o registraci a nyní nastolené otázky je nutné řešit v registračním řízení, a nikoliv při přezkumu platebních výměrů (body 100 a 101 napadeného rozsudku).

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla rozsudek krajského soudu kasační stížností, v níž navrhla, aby Nejvyšší správní soud rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti předně uvedla, že její registrační řízení neskončilo. Proti rozhodnutím o registraci se totiž úspěšně bránila u správních soudů, a ačkoliv žalovaný následně znovu její registraci potvrdil, stále probíhá řízení před Nejvyšším správním soudem (pod sp. zn. 10 Afs 34/2024). K tomu obsáhle poukazovala na nesoulad české a unijní právní úpravy registrace k DPH. V důsledku toho stěžovatelka neměla být zaregistrována a předmět tohoto řízení zanikl. Dále poukázala na to, že čelí nepříjemným důsledkům v podobě „dodaňování“ DPH za minulá období a nemožnosti vymoci DPH za tato období od svých zákazníků.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti poukazuje na to, že předmětem nynějšího soudního přezkumu je vyměření DPH a nikoliv registrace stěžovatelky k DPH. Proti výši stanoveného DPH přitom nikterak nebrojí. Správní soudy vychází z právního a skutkového stavu ke dni rozhodování správního orgánu a v době vydání nyní napadeného rozhodnutí byla stěžovatelka pravomocně registrována k DPH. Námitky nesouladu české a evropské úpravy má za irelevantní, nicméně následně z procesní opatrnosti poukazuje na svoji argumentaci v souvisejícím řízení. Kasační stížnost navrhl zamítnout.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je projednatelná. Následně přezkoumal rozsudek krajského soudu v rozsahu důvodů uplatněných v kasační stížnosti, včetně důvodů, ke kterým je povinen přihlížet z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. Kasační stížnost **není důvodná**.

[8] Nejvyšší správní soud předně poukazuje na to, že téměř celá kasační argumentace stěžovatelky se vztahuje k registračnímu řízení. Jak správně poukázal žalovaný, tyto námitky nejsou v řízení týkajícím se platebních výměrů relevantní. Soud přezkoumává *napadené výroky rozhodnutí* (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), přičemž rozhodnutí o registraci k DPH není podkladovým rozhodnutím (§ 75 odst. 2 věta druhá s. ř. s.) vůči platebním výměrům. Jde o samostatně přezkoumatelná rozhodnutí (obdobně viz rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2008, č. j. 8 Afs 64/2008 - 51). K tomu je nutné připomenout i obecný princip presumpce správnosti správních aktů, dle kterého „*správní akt je zákonný a správný, a to*

pokračování

až do okamžiku, kdy příslušný orgán zákonem předvídanou formou prohlásí správní akt za nezákonný a zruší jej“ (již rozsudek NSS ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008 - 128, č. 1815/2009 Sb. NSS). Správci daně a krajský soud tak zcela správně rozhodnutí o registraci k DPH nepřezkoumali a zaměřili se pouze na platební výměry a na námitky s nimi související.

[9] Kasační soud také souhlasí s žalovaným, že stěžovatelka byla v okamžiku vydání nyní napadeného rozhodnutí registrována k DPH. Rozhodné je, že prvostupňové rozhodnutí o registraci ze dne 24. 9. 2018 bylo vykonatelné oznámením stěžovatelce (§ 101 odst. 5 ve spojení s § 103 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád). Podané odvolání proti tomuto rozhodnutí nemělo odkladný účinek (§ 109 odst. 5 téhož zákona), jelikož jej zákon nestanovil. Na tom nemění nic ani zrušení rozhodnutí o odvolání kasačním soudem (rozsudek NSS ze dne 10. 5. 2022, č. j. 10 Afs 137/2020 - 69), jelikož toto zrušení se nijak prvostupňového rozhodnutí a jeho vykonatelnosti nedotklo. Konečně pak žalovaný rozhodnutím s právní mocí ke dni 16. 5. 2023 opět zamítl podané odvolání proti rozhodnutí o registraci k DPH. V důsledku toho stěžovatelka byla ke dni vydání nyní napadeného rozhodnutí (25. 5. 2023) registrována k DPH, a to i pravomocně. Tuto registraci stěžovatelky pak potvrdil i Nejvyšší správní soud (rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2025, č. j. 10 Afs 34/2024 - 51).

[10] Relevantní v projednávaném řízení není ani řízení o předběžné otázce před Soudním dvorem EU (řízení sp. zn. C-796/23), týkající se odpovědnosti tzv. určeného společníka společnosti podle § 2716 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v souvislosti s DPH (usnesení NSS ze dne 29. 11. 2023, č. j. 10 Afs 66/2023 - 70). Jak poukázala sama stěžovatelka, od novely zákona o dani z přidané hodnoty zákonem č. 170/2017 Sb. (účinným od 1. 7. 2017) byl tento zvláštní režim zdanění vypuštěn. Od této změny postupuje každý společník individuálně (bod 16 tamtéž). Nyní řešené zdaňovací období se týká až let 2019 a 2020, tj. předchozí úprava na ně nedopadá – ostatně proto správci daně vyměřili DPH přímo stěžovatelce, a nikoliv společnosti Česká síť s. r. o., která dříve byla oním určeným společníkem (body 2 až 4 tamtéž). Předložené předběžné otázky se poté týkají povinnosti daň přiznat anebo zaplatit v dřívějším režimu, a nikoliv povinnosti člena společnosti se registrovat. Tuto povinnost předběžné otázky nezpochybnily (rozsudek NSS č. j. 10 Afs 34/2024 - 51, bod 44). Předběžná otázka tak na toto řízení a nyní řešenou otázku nedopadá.

[11] K „povzdechu“ stěžovatelky nad „nepříjemnými důsledky“ vyplývajícími z povinnosti nyní odvést DPH za uplynulá období Nejvyšší správní soud pouze na okraj poznamenává, že jde pouze o důsledek toho, že se stěžovatelka v minulosti neregistrovala jako plátce DPH, tj. nesplnila svou vlastní zákonnou povinnost. To není způsobilé ovlivnit zákonnost platebních výměrů či napadeného rozsudku.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud kasačním námitkám nepřisvědčil a neshledal ani vadu, ke které by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Kasační stížnost proto zamítl podle § 110 odst. 1 poslední věty s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl kasační soud v souladu s § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka ve věci neměla úspěch, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Žalovanému v souvislosti s tímto řízením nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Soud mu tedy náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. ledna 2025

Ivo Pospíšil
předseda senátu